

פינה אפלה בתעשייה אפלה: הביקוש לעובדות בזנות בהריון הולך וגדל

לאורך השנים הביקוש לנשים בזנות בהריון היה בשולי תעשיית הזנות. בשנים האחרונות הביקוש לתופעה מתגבר ועובר מזירת הרחוב לסצינת הדירות הדיסקרטיות והמכונים ועד לדיונים בפורום אתרי מין בתשלום

ורד לי

28.06.2015 13:49

באתר אינטרנט המספק מידע על שירותי מין בתשלום בישראל ביקש, ב-19 בינואר 2015, לקוח-זנות מידע על הפנטזיה הלוהטת של תעשיית הזנות: "שלום לכולם, אני חדש בפורום כאן ואני מחפש בחורה בהריון איכותית ושירותית."

ב-25 באפריל 2013 שיתף לקוח-זנות אחר באותו הפורום את רשמיו מניצול מצוקתה של אישה בזנות בחודש השביעי להריונה: "עכשיו חזרתי ממנה, בחורה בת 25, מתוקה, נקייה, הכל מריח טוב והכי חשוב חזה גדול מלא בחלב. כרגע בחודש שביעי. נשאר עוד חודשיים למי שבעניין. במקרה הגעתי אליה דרך חבר. ביקשה אם אני יכול לעזור לה, אז כמובן מי אני שאסרב. התשלום ** שקל לשעה, יש אופציה לפחות זמן". התגובות לדבריו לא איחרו להגיע: "אשמח לקבל את הטלפון. הפנטזיה שלי אישה בהריון."

התכתובת הזאת חושפת את אחת התופעות המושתקות בתעשיית הזנות - ביקוש של לקוחות-זנות לנשים בזנות בהריון.

במשך שנים ארוכות היתה התופעה של נשים בזנות בהריון מוכרת בעיקר מזירות הרחוב - עובדות הזנות המכורות לסמים, ההומלסיות, השרויות במצב הקשה ביותר של החיים בשוליים נכנסו להריון מעת לעת וגילו להפתעתן שיש להן ביקוש נרחב גם כשהן במצב הריוני מתקדם.

בספר "מופקרות - נשים בזנות" (הוצאת הקיבוץ המאוחד) מאת ד"ר ענת גור אפשר למצוא עדויות לתופעה. "עד יומיים, שלושה לפני שילדתי, הייתי עומדת עם בטן של ממש בכביש", מספרת סוזי, בת 38, שעבדה בזנות בתקופת ההריון. "הם מעדיפים נשים בהריון ואני לא יודעת למה", היא אומרת, "לפי דעתי הם חולים. ד"ר ענת גור שואלת אותה: "מה שאת אומרת זה שלא רק שזה לא הרתיע אותם, הם אפילו העדיפו את זה? וסוזי משיבה: "כן. לא היה לי מחסור בלקוחות בגלל שהייתי בהריון, להפך."

"וראו שאת בהריון?" תוהה ד"ר גור, וסוזי עונה: "לא הסתרתי. אי אפשר היה להסתיר. לא הייתה לי אומנם בטן גדולה כי הייתי משתמשת והייתי רזה וזה, אבל ראו, כאילו, חודש שמיני. ותמיד הייתי חוזרת עם חבילה הביתה. אף פעם לא היה לי פחות כסף. לא היה לי בעיה עם זה, כאילו, הכוונה עם לקוחות. אבל בתור אישה הרה שצריכה לעבור עשר או חמישה קליינטים היה לי מאוד קשה. אבל יש השיטה של החומר. להשתמש כמה שיותר ולא להרגיש כלום."

גילה, מרואיינת נוספת בספר "מופקרות" מספרת שעבדה בזנות עד החודש התשיעי להריונה. "מה זה אומר לעבוד בזנות בהריון?", היא נשאלת ועונה: "זה היה כואב. בהתחלה לא ידעתי שאני בהריון, עד חודש שיש לי לא ידעתי בכלל. בהרגשה שלי נגעלתי מעצמי בעיקר. הייתי מפחדת, הייתי כואבת, הייתי הולכת ברחובות כמו חיה פצועה כזו, שאין לי ברירה."

התופעה שהיתה לאורך שנים בגדר "סוד ידוע" ומושתק בשוליים של תעשיית הזנות, הופכת בהדרגה לטרנד מדובר בקרב לקוחות זנות, לתופעה גלויה יותר שממדיה מתרחבים. הגבולות היטשטשו - זירת הרחוב, הקצה של זירת הזנות, חודרת לתוך המרכז של תעשיית הזנות, לסצינת הדירות והמכונים, והביקוש לנשים בהריון גדל והופך בעיני לקוחות ללגיטימי. ובתעשיית המין, אם יש ביקוש של לקוחות-זנות, הסרסורים ידאגו לספק את ההיצע. וכך, "מכוני עיסוי", "מכוני ליווי" ו"דירות דיסקרטיות" (כל המלים הנרדפות לבתי בושת המספקים מין בתשלום), מספקים בשנים האחרונות אף הם את הביקוש "הלוהט" לצרכן - אישה בזנות בהריון, רצוי בחודש מתקדם.

במסגרת הכתבה "משמרת הבוקר של עולם הזנות", שהתפרסמה באוגוסט 2012 במוסף הארץ, פגשתי שתי נשים בדירות דיסקרטיות שסימנו גם הן שהשוליים בתעשיית מין הפכו מזמן למרכז, ושהדרישה לאישה בהריון כבר איננה דרישה של יחידים.

הראשונה, רונה, הובילה אותי לאחד מהחדרים הפנויים שבדירה הדיסקרטית הממוקמת במרכז תל-אביב. החדר היה מרוהט בסגנון עץ כפרי ומשופע בציורים מסוגננים. לצד המיטה שסדיניה מתוחים בקפידה היה ממוקם מקלחון. "שבי, שבי", היא פינתה ארגז עץ עתיק ממגבות בד. היא פשטה את השמלה וכרכה סביב גופה מגבת קטנטנה. בטן הריונית נגלתה. לאחר שהודתה שהיא בהיריון התפתחה שיחה בה סיפרה שהיא אם חד הורית, בן זוגה נטש, היא שקועה בחובות וסובלת מדיכאון שהיא נלחמת בו בהתמדה. היא נראתה מנותקת מרגע לרגע וסיפרה שהיא נמצאת במקום שלוש-ארבע פעמים בשבוע, מעשר בבוקר עד שש בערב, ובהן היא "עושה" כחמישה-שישה לקוחות, אולי שבעה .

בדירה דיסקרטית אחרת, בת ארבעה חדרים, שנראתה כדירת סטודנטים פשוטה למראה והיתה ממוקמת בלב תל-אביב פגשתי את אורנה שעבדה במקום שלוש-ארבע פעמים בשבוע, בשעות הבוקר. גופה היה צנום ושלדי ונשא שרידי בטן הריונית קטנה. "אני קצת אחרי לידה", הודתה. "עבדתי פה עד החודש התשיעי, ילדתי, ועכשיו חזרתי", ציינה והסבירה: עבדתי במשך כמה שנים בעבודות שגר מינימום מזדמנות פירנסתי בקושי רב את הילדה שלי. בעלי ניתק קשר, ברח מאחריות ולא שילם מזונות. כשנכנסתי להריון אף אחד לא רצה להעסיק אותי. בכל מקום אמרו לי 'את בהריון, זה לא מתאים'. זה היה המקום היחיד שהסכים לקבל אותי לעבודה."

כששאלתי אם זה לא הפריע למפעילי המקום וללקוחות הזנות שהיא בהריון השיבה: "תתפלאי, לנשים בהריון יש ביקוש. יש לאנשים הרבה סטיות", היא עיוותה את פניה. "מגיל צעיר אין לי קשר עם המשפחה שלי", אמרה. "מאוד רציתי את ההריון הזה. לא יכולתי לוותר על התינוקת. שום גורם ממשלתי לא עזר לי. אני לא מקבלת מהמדינה כלום, שום קצבה, שום הבטחת הכנסה. כל משרד ממשלתי שהגעתי אליו נתן לי תחושה שאני מטורד, שאני אשה נצלנית. ראיתי איך הכל נסגר ודוחק אותי לכאן. אז אמרתי לעצמי שאין לי במה להתבייש, שהמדינה צריכה להתבייש בהתייחסות שלה לנשים חד-הוריות."

"יש ביקוש לנשים בהריון"

באחרונה פגשתי בהוסטל של סלעית (תוכנית לאומית להוצאת נשים ממעגל הזנות הפועלת מטעם משרד הרווחה ועיריית תל-אביב) את אנסטסיה, עולה מחבר העמים, בת 36. במהלך 15 השנים שעבדה בזנות היתה פעמיים בהריון. להוסטל של סלעית המספק לה קורת גג, טיפול פסיכולוגי ושילוב מחדש בחברה היא הגיעה לפני כעשרה חודשים כשהיא בהריון מתקדם. "יש ביקוש לנשים בהריון", היא מסגירה .

"גדלתי בבית אלים", היא מספרת, "אבא שלי מכור לסמים קשים. הוא היה מזריק הירואין בבית. הוא היה משתמש לידי. הוא היה זה שהכיר לי את הסמים. הוא היה מאוד אלים כלפי. הוא היה מכה אותי באכזריות, אבל אני לא נתתי לו את הסיפוק ולא בכיתי. לא משנה כמה הוא הכה אותי. צעקתי, אבל לא בכיתי, כדי לא לתת לו להרגיש שהוא ניצח אותי."

מבית הספר נשרה כשהיתה בכיתה ט'. "החינוך בבית שלי היה נוקשה", היא מסבירה. "מגיל קטן הרגשתי שלא היתה לי בחירה. הכריחו אותי ללמוד בבית ספר מקצועי ולא רציתי. אני רציתי ללמוד במסלול עיוני. הורי סירבו, אז נשרתי מהלימודים". אנסטסיה השתמשה בסמים אבל בגיל 19 וחצי התנתקה לגמרי. היא הכירה את א', שהיה בן 28, גרוש ומכור-נקי, היא נישאה ובגיל 21 עלתה יחד עם בן זוגה לישראל .

שלושה ימים לאחר שנחתו בישראל, בן זוגה החל להשתמש בסמים קשים וסחף אותה לשימוש. "הייתי מכורה, בארץ חדשה, בלי שפה, התחלתי לעבוד בזנות כדי לשרוד ."

באיזה מצב היית כשעבדת בזנות בהריון הראשון שלך ?

"הייתי מכורה להירואין. הצטרכתי מאוד את הכסף כדי לממן את הסמים. הייתי בהישרדות. הכל היה מחוק אצלי. לא הרגשתי כלום ."

איפה עבדת ?

"במכון ליווי ובכביש ."

העסיקו אותך במכון ליווי גם בתקופת ההריון ?

"כן, לא היה אכפת להם. גם לא אכפת להם כשהם רואים אותך נופלת מהרגליים", היא משתוממת מהפליאה. "היו לקוחות שהגיעו למקום והיו כאלה שהתקשרו והזמינו הביתה."

לקוחות מזמינים בטלפון אישה בהיריון ?

"כן, הם מתקשרים ומבקשים אישה בהיריון. השאלות הנפוצות שלהם - באיזה חודש האישה בהיריון ואם יש לה חלב בשדיים. אלה אנשים לא נורמלים", היא מחווה דעה על הלקוחות שהיו לה כשהיתה בהיריון. "הם צריכים טיפול נפשי ממש רציני."

אנסטסיה עבדה בזנות ממש עד הלידה. "הייתי במכון עם לקוח", היא משחזרת. "הייתי באמצע ופתאום אני מרגישה שיורדים לי המים. הלקוח היה מבוהל, הוא נתן לי 200 שקל למונית, נסעת מהר לבית החולים וילדתי."

בנה נמסר לאימוץ לאחר הלידה. "אני יודעת מה אמור להיות גילו היום", היא אומרת בכאב גלוי. "אני לא יודעת מי הוא ומה קורה איתו. אני מאוד רוצה שהוא יפתח תיק אימוץ בגיל 18 ושנחננו ניפגש."

כתבת לו מכתב ?

"לא. אני לא יודעת מה לכתוב", היא משתתקת. "אני רוצה לכתוב לו מכתב מהלב."

לאחר הלידה ומסירת הילד לאימוץ, היא נשאבה בכל הכוח לזנות ולשימוש בסמים. במהלך השנים האחרונות היא נעה בין ערים ברחבי הארץ ועבדה "בכביש, במכונים ובדירות דיסקרטיות". לאחר שבנה נמסר לאימוץ הכמיהה לילד רק התעצמה. "הייתי מכורה ולא הצלחתי לצאת מהזנות והשנים עברו. הרגשתי שאני מתבגרת", היא משתפת. "כל הזמן התפללתי לאלוהים שאני אכנס להיריון ואהיה אמא לילד. זה היה החלום שלי."

הוסטל של סלעית הגיעה כשהיתה בחודש השמיני להיריונה. כעבור שבועיים ילדה. "כל תקופת ההיריון עבדתי בזנות", היא אומרת. "יש לזה ביקוש", היא מדגישה שוב ושוב. "היו לקוחות שבאו במיוחד בגלל שאני בהיריון, שחיפשו ורצו את זה במיוחד. היו כאלה שהבינו שאני בהיריון וזה לא שינה להם. הם היו אדישים."

מגיל 21 ועד לפני 10 חודשים היית בזנות. מה גרם לך לעשות שינוי ולרצות להשתקם ?

"לא היה לי את מה שייתן לי את הכוח לצאת מהעולם הזה. לא היה לי כוח. לא ראיתי משהו טוב בחיים שלי שאני יכולה בגללו לקום ולעזור לעצמי. במשך שנים הייתי במצב של עלפון, חוסר אונים, פאסיביות גדולה, דיכאון. לאורך השנים היו לי כמה ניסיונות התאבדות. הייתי לבד, בלי משפחה וזה היה קשה. כשהבנתי שאני בהיריון זה עזר לי להבין שאני רוצה משהו אחר בשביל עצמי, ונתן לי את הכוח לעשות שינוי."

איך את מסתכלת על צרכני הזנות ?

"זה ניצול. הם לא מעריכים אותנו כמו אישה רגילה. הם לא רואים אותנו. אנחנו לא בני אדם עבורם. את לא יכולה להגיד שמהו כואב לך. את לא יכולה לסרב. הם ישר מתעצבנים ומתלוננים ואומרים - 'אני שילמתי'. אין לך זכות לומר שמהו לא מתאים לך כי הוא שילם. אני אתן לך דוגמה - כשהייתי בהיריון האחרון בחודש שביעי ועבדתי במכון ליווי, בא לקוח ועשה איתי סקס באלומות. הערתי לו שאני בהיריון. לא אמרתי כמה שנים חלמתי להיכנס להיריון, רק הערתי שאני בהיריון. זה לא עניין אותו. הוא הכה אותי, ולא הפסיק. לבעלי המכון הליווי לא היה אכפת, ואני פחדתי כל כך לאבד את התינוק."

אנסטסיה מסגירה את הקושי הפיסי לקיים יחסי מין עם הרבה גברים בתקופת היריון ומדברת בכעס גלוי על הגברים שמעדיפים אישה היריונית: "הלקוחות ידעו שאני בהיריון והם סיכנו אותי מבחינה בריאותית. הם סיכנו את ההיריון שלי ואת בריאות התינוק שלי."

מה את חושבת על זנות ?

"זה משהו שהורג את הבן אדם. זה עושה את הבחורה כמי שלא שייכת לעולם הזה. זה הורג את הבחורה. אני חושבת שצריך לעבור הרבה בחיים, אולי יותר מדי, כדי להסכים להיות בתוך זה."

כשהיא נשאלת על תכניתיה לעתיד קו של חיוך נפרש בפניה: "התינוק היום באומנה. אני רואה אותו פעם בשבוע ויש לי שאיפה לגדל אותו בליווי 'סלעית'. יש לי חיים חדשים. התחלתי לעבוד בניקיון. אני רוצה ללמוד ולהתקדם ולהתפתח. כל מה שהיה שייך מבחינתי לעבר. יש לי היום אופק חדש ומציאות חדשה."

"עיוורון קשה למצבה של האישה בזנות"

"העיסוק בזנות מלווה בהיריונות, הפלות, לידות, מסירת ילדים לאימוץ ואמהות. עבודה בזנות במהלך היריון היא חלק כמעט בלתי נפרד מהחיים בזנות. הנשים ממשיכות לעבוד למרות הקושי הפיסי והנפשי", מסבירה נעמה זאבי-רבלין, מנהלת תוכנית סלעית.

יש ביקוש מתגבר בשנים האחרונות לנשים בהיריון בזנות?

"אנחנו יודעות שיש לזה ביקוש, אלה העובדות בשטח - אנחנו מכירות נשים שעובדות בזנות עד חודש תשיעי, עד הלידה ממש, הן יוצאות מחדר הלידה וחוזרות מיד לזנות. כן, יש לקוחות שמבקשים אותן במצב הזה. אפשר לראות גם אתרי אינטרנט בהם לקוחות זנות מחפשים נשים בהיריון וחולקים חוויות עליהן."

מה הפרופיל של הלקוחות האלה?

"יש לקוחות שזה הפטיש שלהם - אישה בהיריון, שזה הדבר הספציפי שהם מבקשים; יש כאלה שרוצים להתנסות בכל דבר; ויש כאלה שממש לא משנה להם אם האישה בהיריון או לא. כשהם מאתרים אישה שמוכנה לספק את הצרכים שלהם תמורת סכום כסף שמתאים להם, הם לא יהססו והם יהיו עיוורים למצבה."

המשותף לכולם הוא עיוורון קשה למצבה של האישה בזנות. הם הרי רואים ומבינים שזאת אישה בהיריון, הם מבינים שהיא במצב סיכון, הם מבינים שמצבה הבריאותי, אם היא בזירת רחוב הם מבינים שהיא מכורה ושזה שהיא בהיריון זה מורכב, אבל לא מעניין אותם מה היא מרגישה ומה מצבה של האישה בזנות. ההיפך, כאמור, מרביתם מחפשים את זה במיוחד. זה ניצול של מצוקה בידיעה ברורה."

מה מביא אישה בזנות להמשיך לעבוד גם בתקופת ההיריון?

"פעמים רבות הנשים בזנות מגלות את ההיריון כשהן בשלב מתקדם של ההיריון ואז הפלה מסודרת איננה אפשרית. באופן כללי נשים בזנות מנותקות מגופן. הן נמצאות במצב בריאותי ירוד ובהזנחה גדולה. רבות מדווחות שהן לא מרגישות כאב פיסי בגלל נתק מהגוף. הן עוברות מגיל צעיר התעללות קשה והן ממשיכות בחיי הזנות את הדפוס המוכר להן של התעללות בעצמן והזנחה קשה."

זאבי-רבלין מציינת שהמקרה של אנסטטיה מקפל דפוסים מוכרים. "פעמים רבות כשנשים בזנות מגלות שהן בהיריון מתעוררת בליבן כמיהה חזקה לשיקום. מתעוררת בהן אמונה שעבור התינוק הן יוכלו לעשות שינוי ולהיחלץ ממעגל הסמים והזנות. הן לא יעשו את זה עבור עצמן, מאחר והן מלאות בשנאה עצמית, אבל עבור התינוק, הן מסוגלות פתאום לרצות שינוי כזה."

מניסיוןך, כמה מקרים את מכירה שהיריון ולידה גרמו לאישה להיחלץ מהמעגל הזנות?

"בתור מי שניהלה בעבר את ההוסטל לאסירות משוחררות אני יכולה להגיד בפירוש שביחידת האמהות שניהלנו הטריגר לשיקום היה ההיריון. הן לעצמן מאבדות את הטעם לחיים, אבל כשהן מגלות שבתוך הגוף שלהן יש חיים חדשים, זה גורם להן לחשיבה חדשה שאולי אפשר לשנות. הן לא יעשו את המאמץ עבורן, אבל בשביל מישהו אחר - תינוק - הן יעשו את זה."

זאבי-רבלין מסכמת: "נשים בהיריון בזנות נמצאות במצוקה גדולה מאוד, בפגיעות גבוהה, בעוני כלכלי, בעוני רגשי, בהזנחה, בחוסר אמצעים, במצב בריאותי מורכב ויש להן כמיהה ללדת. לקוחות הזנות מנצלים את מצבן ואת המצוקה שלהן בידיעה ברורה. אין ציני, שפל ואכזרי מזה."